

PARLAMENTUL EUROPEAN

2004

2009

Document de ședință

A6-0327/2008

30.7.2008

RAPORT

privind situația și perspectivele agriculturii în zonele montane
(2008/2066(INI))

Comisia pentru agricultură și dezvoltare rurală

Raportor: Michl Ebner

CUPRINS

	Pagina
PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN.....	3
EXPUNERE DE MOTIVE.....	8
AVIZ AL COMISIEI PENTRU DEZVOLTARE REGIONALĂ.....	8
REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE	8

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

privind situația și perspectivele agriculturii în zonele montane (2008/2066(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluția sa din 6 septembrie 2001 „25 de ani de aplicare a legislației comunitare în domeniul agriculturii din zonele montane”¹,
 - având în vedere rezoluția sa din 16 februarie 2006 privind punerea în aplicare a unei strategii forestiere în Uniunea Europeană²,
 - având în vedere rezoluția sa din 12 martie 2008 privind bilanțul politicii agricole comune³,
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere avizul din proprie inițiativă al Comitetului Regiunilor, intitulat „Pentru o carte verde: către o politică montană a Uniunii Europene: o viziune europeană asupra zonelor montane”⁴,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală și avizul Comisiei pentru dezvoltare regională (A6–0327/2008),
- A. întrucât zonele montane reprezintă 40 % din suprafața Europei și sunt locuite de 19 % din populația Europei⁵,
- B. întrucât zonele montane reprezintă mai mult de 50 % din teritoriul anumitor state membre, cum ar fi Grecia, Spania, Italia, Austria și Portugalia și în aceste zone populația angrenată în sectorul agricol joacă un rol esențial, ca și în trecut;
- C. întrucât zonele montane (îndeosebi zonele montane înalte și mijlocii) reprezintă peisaje culturale, care reflectă interacțiunea armonioasă dintre om și biosisteme și aparțin patrimoniului natural;
- D. întrucât zonele montane suferă profund de pe urma efectelor schimbărilor climatice și ale fenomenelor meteorologice extreme, cum ar fi seceta și incendiile de pădure;
- E. întrucât zonele montane nu reprezintă o formă de relief omogenă, cuprinzând, printre altele, cele mai diverse tipuri de peisaj montan și zone înalte (zone montane înalte și mijlocii, ghețari, zone neproductive);

¹ JO C 72 E, 21.3.2002, p. 354.

² JO C 290 E, 29.11.2006, p. 413.

³ Texte adoptate, P6_TA(2008)0093.

⁴ Comitetul Regiunilor, 23-2008.

⁵ Nordregio (2004), Mountain areas in Europe: Analysis of mountain areas in EU Member states, acceding and other European countries (Zonele montane din Europa: analiza zonelor montane din statele membre ale UE, din statele candidate și din alte state europene);

- F. întrucât acestea se diferențiază de alte zone din Uniunea Europeană printr-o serie de factori specifici (pantă, diferențe de nivel, inaccesibilitate, vegetație, perioade naturale mai scurte de creștere a vegetației, soluri puțin fertile, condiții meteorologice), fiind în dezavantaj în mai multe privințe, date fiind dezavantajele naturale permanente și întrucât în anumite zone montane acest lucru conduce la deșertificarea lor parțială și la o scădere a producției agricole;
- G. întrucât zonele montane (îndeosebi zonele montane înalte și mijlocii) posedă potențial ca modele pentru produsele și serviciile de calitate și ca zone de recreare, ce poate fi realizat în mod durabil numai printr-o utilizare integrată și orientată pe termen lung a resurselor și a tradițiilor;
- H. întrucât în zonele montane se produc bunuri animale cu caracteristici calitative deosebite, iar în procesele de producție în cauză se utilizează în mod cuprinzător și durabil resursele naturale, pășunile și speciile special adaptate de plante de pășune, precum și tehnicile tradiționale;
- I. întrucât munții (îndeosebi zonele montane înalte și mijlocii) reprezintă un habitat multifuncțional, în care agricultura și economia sunt strâns corelate cu aspectele sociale, culturale și ecologice, fiind, prin urmare, necesar ca aceste regiuni să fie sprijinite prin finanțări adecvate;
- J. întrucât, din cauza deficiențelor structurale, economia zonelor montane este extrem de sensibilă față de fluctuațiile ciclului economic și depinde pe termen lung de diversificarea și specializarea proceselor de producție;
- K. întrucât, odată cu Convenția Alpilor și Convenția Carpaților, există deja instrumente juridice europene pentru protecția anumitor zone montane, precum și instrumente importante ale unei politici integrale privind zonele montane, însă acestea nu au fost ratificate și puse în aplicare;
- L. întrucât economia agro-silvo-pastorală a zonelor montane, ce adeseori include multiple activități, este un exemplu de echilibru cu mediul înconjurător care nu poate fi ignorat;
- M. întrucât majoritatea exploatațiilor agricole din zonele montane sunt exploatații familiale cu risc financiar ridicat,
1. observă că eforturile statelor membre în privința zonelor montane (îndeosebi zonele montane înalte și mijlocii) variază puternic între acestea și nu vizează o dezvoltare globală, ci pur sectorială, și că nu există un cadru european integrat (cum este cazul zonelor maritime);
 2. subliniază faptul că articolul 158 privind politica de coeziune din Tratatul CE, modificat prin Tratatul de la Lisabona, identifică zonele montane ca suferind de dezavantaje naturale grave și permanente, recunoscând însă diversitatea acestora și solicită să li se acorde o atenție deosebită; cu toate acestea, își exprimă regretul că Comisia nu a putut, până în prezent, să elaboreze o strategie cuprinzătoare de sprijinire efectivă a zonelor montane și a altor zone care suferă de dezavantaje naturale permanente, în pofida numeroaselor cereri în acest sens din partea Parlamentului European;

3. subliniază necesitatea unei bune coordonări a diferitelor politici comunitare vizând asigurarea unei dezvoltări armonioase, în special pentru regiuni precum zonele montane, care suferă de dezavantaje naturale permanente; își exprimă îngrijorarea, în acest context, în legătură cu utilitatea separării politicii de coeziune a Comunității de politica de dezvoltarea rurală în perioada actuală de programare 2007-2013 (rezultând din integrarea Fondului European Agricol pentru Dezvoltarea Regională în PAC); consideră că această nouă abordare trebuie să fie monitorizată îndeaproape pentru a se evalua impactul ei asupra dezvoltării regionale;
4. subliniază faptul că zonele montane suferă de dezavantaje care nu înlesnesc adaptarea agriculturii la condiții competitive și presupun costuri suplimentare, astfel încât nu se pot realiza produse foarte competitive și la prețuri mici;
5. propune Comisiei, în cooperare cu statele membre, în contextul Cărții verzi pentru coeziune teritorială în UE, care urmează să fie adoptată în toamna anului 2008 și în conformitate cu obiectivele agendei teritoriale, precum și cu Programul de dezvoltare a spațiului comunitar să abordeze problemele din diferitele zone montane dintr-o perspectivă teritorială și să prevadă astfel de măsuri în viitorul pachet legislativ privitor la fondurile structurale;
6. își exprimă dorința dezvoltării de către Comisie a unei veritabile strategii europene integrate în ceea ce privește zonele montane și consideră publicarea unei cărți verzi privind zonele montane, drept un important pas în această direcție; solicită Comisiei să lanseze o consultare publică amplă care să implice autoritățile locale și regionale, actorii socio-economici și din domeniul mediului, precum și asociațiile europene și naționale care reprezintă autoritățile regionale în zonele montane, pentru a identifica mai bine situația din aceste zone;
7. salută Cartea verde pentru coeziune teritorială ca abordare pentru diferitele tipuri de regiuni din Uniunea Europeană și solicită, în acest context, o politică agricolă comună, sub forma unui prim și al doilea pilon, astfel încât condițiile-cadru economice să poată fi modelate în mod adecvat și eficient în Uniunea Europeană pentru o agricultură montană multifuncțională, ținând seama de provocările internaționale; de asemenea, sunt necesare instrumente legate de funcția de producție, inclusiv de transportul de lapte;
8. invită Comisia totodată, ca, în termen de șase luni de la adoptarea prezentei rezoluții, să elaboreze, în cadrul competențelor sale, o strategie integrată pentru dezvoltarea durabilă și utilizarea resurselor zonelor montane (strategia UE pentru zonele montane); solicită, de asemenea, în colaborare cu autoritățile regionale și reprezentanți ai societății civile, care cunosc și reprezintă condițiile și nevoile locale (de exemplu, diferite forme de masive), elaborarea de programe de acțiune naționale în baza acesteia, cu măsuri concrete de punere în aplicare, ținând seama în mod corespunzător de inițiativele regionale existente¹;
9. subliniază importanța definerii zonelor montane ca condiție pentru măsuri precise și, în special, pentru agricultura montană, precum și necesitatea unei diferențieri obiective între zonele respective în funcție de gradul de handicap natural, care trebuie făcută de statele membre într-un mod mai consistent, pe baza regiunilor actuale eligibile;

¹ Inițiativa Spațiul viitorului, Tirol, Austria (Zukunftsraum des Bundeslandes Tirol, Österreich).

10. solicită Comisiei să prezinte, în vederea transferului de cunoștințe și a promovării inovării, o evaluare de ansamblu a programelor și proiectelor finanțate în domenii relevante pentru zonele montane;
11. solicită Comisiei, în contextul programului de lucru al Observatorului în rețea al amenajării teritoriului european, să acorde o atenție specială situației din zonele care se confruntă cu dezavantaje naturale permanente, cum ar fi zonele montane; consideră că este esențial ca situația privind zonele montane să fie corect cunoscută și în detaliu pentru a dispune de capacitatea de a elabora măsuri diferențiate care să abordeze mai bine problemele acestor zone;
12. subliniază rolul agriculturii montane pentru producție, pentru conservarea și utilizarea extensivă a peisajului, precum și ca bază multifuncțională pentru alte activități economice și componentă distinctivă a peisajelor culturale și a structurilor sociale tradiționale;
13. consideră că multe zone montane, dată fiind atractivitatea lor turistică, sunt supuse unei presiuni de urbanizare și, în același timp, fac eforturi în vederea protejării peisajului tradițional, care-și pierde caracterul agricol, frumusețea și valoarea, elemente esențiale pentru ecosistem;
14. observă că agricultura din zonele montane (îndeosebi din zonele montane înalte și cele mijlocii) implică eforturi mai mari (printre altele o intensitate sporită a muncii și necesitatea muncii manuale) și costuri mai mari (printre altele utilaje speciale și costuri mari de transport) date fiind condițiile naturale din aceste zone;
15. solicită să se ia în considerare, într-un mod specific și mai aprofundat, caracterul multifuncțional al agriculturii montane în perspectiva viitoarelor reforme ale PAC, adaptând directivele-cadru privind dezvoltarea rurală și programele naționale la rolul agricultorilor din zonele de munte, nu doar de producători, ci și de deschizători de drumuri pentru alte sectoare în domeniul economic, și făcând posibilă o cooperare sinergică (de exemplu finanțare pentru concepte în domeniul ecoturismului și comercializarea produselor de calitate); atrage atenția în special asupra necesității subvenționării serviciilor ecologice din agricultura montană;
16. prețuiește munca agricultorilor din zonele montane; observă că condițiile în care aceștia își desfășoară activitatea (în special câștigarea unui venit suplimentar, echilibrarea vieții profesionale și capacitatea de a întemeia o familie) nu trebuie îngreunate prin măsuri birocratice, ci îmbunătățite prin sinergia politicilor sectoriale; solicită Comisiei și comitetelor competente (comitologie) să examineze dispozițiile actuale și viitoare (în special cele referitoare la obligația de a ține registre) în sensul inițiativei privind o mai bună legiferare și să le simplifice în vederea unor proceduri administrative mult mai simple;
17. subliniază că plățile compensatorii în zonele montane (îndeosebi în zonele montane mijlocii și cele înalte) ar trebui să continue, în viitor, să servească la compensarea handicapurilor naturale permanente și a costurilor suplimentare ce derivă din dificultățile întâmpinate în exploatare, subliniază că astfel de plăți sunt justificate pe termen lung, ca urmare a lipsei alternativelor de producție și că o decuplare completă ar conduce în mod inevitabil la o scădere a activității în mai multe sectoare; subliniază că necesitățile din

zonele montane nu pot fi satisfăcute doar prin intermediul finanțării pentru dezvoltarea rurală;

18. solicită o promovare mai intensivă a tinerilor fermieri și a egalității de șanse între femei și bărbați (îndeosebi prin măsuri în favoarea familiilor și prin reglementarea timpului de lucru parțial și cu normă întreagă, modele de remunerare combinată și de activități secundare, echilibrarea vieții profesionale și capacitatea de a întemeia o familie), ca factori determinanți; solicită Comisiei ca, în cadrul examinării și a proiectelor legate de conceptul de flexicuritate să elaboreze metode în colaborare cu cei implicați;
19. solicită păstrarea echilibrului demografic în aceste zone confruntate adesea cu probleme de migrație a populației spre orașe;
20. își exprimă convingerea că ar trebui să se acorde prioritate menținerii unei densități suficiente de locuitori în zonele montane și că este nevoie de măsuri pentru a lupta împotriva deșertificării și pentru a atrage alți locuitori;
21. insistă asupra importanței de a garanta un nivel ridicat al serviciilor de interes economic general, de a îmbunătăți accesibilitatea și interconectarea zonelor montane și de a furniza infrastructura necesară, în special în ceea ce privește transportul de pasageri și de mărfuri, educația, economia bazată pe cunoaștere și rețelele de comunicare (inclusiv accesul la banda largă) pentru a facilita legăturile cu piețele și zonele urbane din zonele muntoase; solicită autorităților competente să promoveze parteneriatele între sectorul public și cel privat, pentru a atinge aceste scopuri;
22. subliniază că asociațiile de producători, cooperativele de producție agricolă, inițiativele colective ale agricultorilor în domeniul comercializării și parteneriatele intersectoriale care creează valoare adăugată în regiune printr-o abordare integrată a dezvoltării (de exemplu grupurile Leader), și care, în conformitate cu strategiile de exploatare agricolă viabilă contribuie la stabilitatea asigurării veniturilor și la securitatea producției agricole pe piețe și trebuie sprijinite, în consecință, de o manieră mai consistentă;
23. solicită acordarea de ajutoare financiare specifice industriei laptelui (ferme de lapte și întreprinderi de prelucrare a laptelui), care joacă un rol esențial în zonele montane (îndeosebi în zonele montane mijlocii și înalte), dată fiind lipsa de alternative de producție; solicită, în contextul reformei cotelor de lapte, o strategie pentru amortizarea efectelor negative asupra zonelor montane, care să permită introducerea ulterioară a unor procese de adaptare și care să conserve fundamentele agriculturii în aceste zone, precum și măsuri corespunzătoare în acest sens (plăți speciale); solicită furnizarea de fonduri suplimentare din primul pilon, în special sub forma unei prime pentru vacile de lapte;
24. invită statele membre să instituie, cu accent pe sprijinirea unei agriculturi durabile și adaptate în zonele montane, plăți suplimentare la hectar, destinate agriculturii ecologice și pășunatului extensiv, precum și să sprijine investițiile în infrastructuri corespunzătoare fiecărei specii de animale;
25. reamintește că întreprinderile din zonele montane fabrică produse de calitate, grație adaptării moderne a metodelor și procedeele tradiționale de producție, reprezentând un factor cheie pentru ocuparea forței de muncă și, ca atare, ar trebui incluse în cadrul

sistemelor de asistență ale UE;

26. solicită măsuri de sprijin speciale, date fiind costurile crescute și eforturile necesare, în special în cazul livrărilor de lapte și produse lactate dinspre și înspre vale; solicită instituirea unei prime pentru vacile de lapte din zonele montane;
27. subliniază importanța trans-sectorială a produselor tipice de calitate, regionale și tradiționale; solicită elaborarea în cadrul strategiei UE pentru zonele montane de măsuri de protecție și promovare a acestor produse, respectiv a procedeelelor de producție, precum și de măsuri de etichetare (de ex. așa cum este prevăzut în Regulamentul (CE) nr. 509/2006 al Consiliului din 20 martie 2006 privind specialitățile tradiționale garantate din produse agricole și alimentare și Regulamentul (CE) nr. 510/2006 al Consiliului din 20 martie 2006 privind protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare¹) și măsuri de protecție împotriva contrafacțiilor; solicită includerea în cadrul programelor de promovare comunitară a produselor alimentare de înaltă calitate (de exemplu brânzeturi tradiționale și provenind de pe pășunile alpine, precum și produse din carne de calitate);
28. invită Comisia și statele membre să sprijine grupurile de agricultori și comunitățile locale să instituie etichete regionale de calitate, astfel cum se precizează la punctul 27; sugerează acordarea de sprijin printr-o mai bună informare și formare adecvată pentru agricultori și întreprinderile locale de prelucrare, precum și prin asistență financiară pentru crearea de structuri locale de prelucrare și pentru campanii de lansare a produselor; solicită crearea unui fond pentru zonele defavorizate, inclusiv zonele montane (finanțat, printre altele, din credite prevăzute pentru al doilea pilon, neutilizate ca urmare a lipsei de cofinanțare națională);
29. solicită crearea unui fond pentru zonele defavorizate, inclusiv zonele montane (finanțat, printre altele, din credite prevăzute pentru al doilea pilon, neutilizate ca urmare a lipsei de cofinanțare națională);
30. solicită, în aplicarea articolului 69 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori², acordarea de sprijin financiar special și cu un obiectiv precis zonelor montane și garantarea accesului concret și nebirocratic la acesta, precum și creșterea la 20 % a limitei maxime de credite prevăzute la articolul respectiv;
31. reamintește că regiunile montane permit producerea unor produse agricole de înaltă calitate și pot contribui la diversitatea produselor agricole de pe piața europeană, la conservarea unor specii animale și vegetale, la păstrarea tradițiilor, la desfășurarea de activități industriale și turistice, precum și la combaterea schimbărilor climatice prin protejarea biodiversității și captarea CO₂ datorită pășunilor permanente și pădurilor și că exploatarea forestieră durabilă va face posibilă producerea de energie folosind deșeurile lemnoase;

¹ JO L 93, 31.3.2006, p. 12.

² JO L 270, 21.10.2003, p. 1.

32. solicită luarea în considerare a intereselor crescătorilor de vite și de animale din zonele montane – în special rase autohtone –, având în vedere actualele riscuri și presiuni cărora le sunt supuși, în materie de dispoziții privind sănătatea animală, protecția animalelor și sprijinul pentru creșterea acestora (programe de creștere a animalelor, registre genealogice, controale de conformitate);;
33. atrage atenția în mod deosebit asupra faptului că acțiunile Comisiei întreprinse în cadrul politicii în domeniul concurenței și în cadrul comerțului internațional au consecințe asupra dezvoltării zonelor montane; solicită Comisiei, în acest context, să acorde o atenție specială necesităților acestor zone în cazul unor adaptări viitoare, în special în cazul negocierilor în cadrul OMC, în ceea ce privește flexibilitatea normelor referitoare la subvențiile publice și în ceea ce privește luarea în considerare a serviciilor de interes general de către legislația în domeniul concurenței;
34. solicită acordarea unei atenții speciale crescătorilor de vite din zonele montane afectate de incendii de pădure, deoarece pășunile în zonele afectate pot fi folosite în următorii cinci ani doar în mod limitat și cu deosebită precauție;
35. solicită abordarea, în cadrul „strategiei”, a diferitelor forme de peisaj montan (pajiști alpine, păduri protejate, zone montane înalte și mijlocii, fânețe, zone cu valoare peisagistică ridicată) și elaborarea de concepte de utilizare durabilă pentru pajiști alpine, pășuni și păduri și alte suprafețe dezavantajate și sensibile, precum și de stimulente pentru protecția lor, pentru a contribui la revalorizarea, regenerarea, protecția împotriva eroziunii și utilizarea rațională a apei, precum și pentru a contracara fenomene indezirabile (îndeosebi abandonarea pășunilor urmată de părăginierea acestora sau răspândirea extensivă a pășunilor);
36. subliniază, în vederea menținerii diversității speciilor, necesitatea de a crea bănci de date pentru conservarea materialului genetic indigen al speciilor de plante și animale, în special al animalelor domestice autohtone și al florei alpine; solicită Comisiei să examineze posibilitatea inițierii unui plan de acțiune internațional și modalitățile de punere în aplicare;
37. subliniază că, în anumite zone montane din UE, în special din noile state membre, crește pericolul depopulării și al diminuării activităților sociale ale localnicilor și că în asemenea zone există de asemenea amenințarea declinului sau chiar a încetării activității agricole, ceea ce va conduce la potențiale schimbări ale peisajului și ale ecosistemului;
38. subliniază că primele pentru iarbă sunt esențiale pentru prezervarea activităților agricole în zonele montane și că ele trebuie, prin urmare, să fie acordate în continuare;
39. subliniază importanța unei strategii silvice pe termen lung care să răspundă consecințelor schimbărilor climatice, necesităților ciclului natural și ale compoziției naturale a ecosistemelor forestiere și care să creeze mecanisme de prevenire, de combatere și de compensare a situațiilor de criză (de exemplu furtuni), precum și stimulente pentru o exploatare silvică integrată; atrage atenția asupra posibilităților de prelucrare și valorificare durabile a lemnului și a produselor de cherestea din zonele montane la nivel local (ca produse de calitate cu costuri de transport mici și, prin urmare, cu mai puține emisii de CO₂, ca materiale de construcție, ca biocombustibili de a doua generație);

40. subliniază importanța problemei gestionării apei în zonele montane și invită Comisia să încurajeze autoritățile locale și regionale să creeze un sentiment de solidaritate între regiunile din aval și cele din amonte inclusiv printr-o finanțare adecvată, sprijinind astfel folosirea durabilă a resurselor de apă din aceste zone;
41. subliniază că zonele montane sunt deosebit de vulnerabile la consecințele schimbărilor climatice și solicită Comisiei, statelor membre și autorităților locale și regionale competente să promoveze aplicarea imediată de măsuri de protecție împotriva catastrofelor naturale, în special împotriva incendiilor de pădure, în aceste regiuni;
42. evidențiază că zonele montane reclamă noi mijloace de protecție a teritoriului lor împotriva inundațiilor (cu accent pe prevenirea inundațiilor), fermierii și pădurarii putând sprijini măsurile preventive împotriva inundațiilor din plățile directe în funcție de suprafață pe care le primesc în cadrul PAC;
43. subliniază că trebuie să se ofere o protecție vastă și solidă împotriva eroziunii solului și clădirilor și pentru conservarea apelor freatice, ca parte constitutivă a practicii agricole și silvice, în vederea reducerii riscurilor de inundații și de eroziune a solului și pentru prevenirea secetei și incendiilor de pădure și, de asemenea, în scopul creșterii rezervelor de ape freatice și de suprafață în mediul rural;
44. subliniază că pădurile de foioase și conifere, ca ramură economică, zone de recreare și habitat, necesită o întreținere deosebită, precum și că exploatarea nedurabilă a pădurilor duce la apariția unor riscuri de natură ecologică, dar și de siguranță (căderi de pietre, alunecări de teren), care trebuie contracarate prin măsuri adecvate;
45. reamintește sugestiile sale de la punctul 15 al rezoluției sale din 16 februarie 2006 privind eforturile de promovare a separației dintre pădure și pășuni în zonele montane, precum și introducerea de drumuri obligatorii, din motive de securitate;
46. reamintește că munții reprezintă bariere naturale și adesea bariere naționale, ca atare cooperarea transfrontalieră, transnațională și interregională și promovarea acestora sunt esențiale în abordarea de probleme comune (cum ar fi schimbările climatice, epizootii, dispariția unor specii);
47. salută eforturile în favoarea unui turism durabil și transformarea naturii în avantaj economic, prin concepte durabile și în același timp tradiționale, ținându-se cont de specificitatea teritorială, în materie de timp liber și sport; subliniază rolul turiștilor, care respectând natura se bucură de o mai bună sănătate;
48. solicită o mai bună coordonare între dezvoltarea rurală, sprijinul structural și dezvoltarea de programe comune;
49. sugerează conjugarea dezvoltării rurale și a fondurilor structurale, precum și dezvoltarea de programe unitare;
50. subliniază semnificația introducerii unei abordări integrate de luare a deciziilor și a unor proceduri administrative, cum ar fi planificarea regională, obținerea unor aprobări pentru proiectele de construcții și renovarea locuințelor cu ajutorul unor practici ecologice, de

planificare urbană și de valorificare a patrimoniului, având în vedere asigurarea unei dezvoltări durabile în zonele montane; recomandă ca potențialul zonelor montane să fie exploatat pentru promovarea unei dezvoltări ample a turismului și a utilizării inovației în dezvoltarea rurală și încurajează, în acest scop, inițiativele locale și descentralizate și cooperarea dintre regiunile montane;

51. subliniază că suprafețele neadecvate pentru culturi și producție trebuie utilizate și promovate în cel mai bun mod posibil, respectiv prin îngrijirea pădurilor, pescuit și vânătoare durabile etc., pentru a evita lăsarea lor în părăsire, pericolul de incendii, eroziunea și dispariția biodiversității;
52. menționează rolul important al zonelor montane (îndeosebi al celor înalte și celor mijlocii) în protecția naturii, a biodiversității și a menținerii habitatului, dar subliniază mai ales necesitatea continuării activităților agricole și silvice în zonele din cadrul programului „Natura 2000” și din rezervațiile naturale și solicită o interconectare consolidată a acestor zone prin introducerea unui standard minim privind suprafețele de compensare ecologică în zonele agricole (eventual 5%);
53. solicită Comisiei să facă tot posibilul pentru includerea zonelor montane în patrimoniul natural mondial protejat și să valorifice toate oportunitățile la nivel internațional pentru a proteja aceste zone;
54. atrage atenția asupra resurselor hidrologice excepționale, ce trebuie folosite de manieră durabilă ca sisteme naturale de irigare, surse de apă potabilă și de energie, precum și în scopul turismului balnear; subliniază necesitatea solidarității între zonele de aval și zonele de amonte, pentru a gestiona aceste resurse; subliniază, în acest context și pentru a preveni eventuale conflicte, necesitatea elaborării de soluții, prin cooperare, în privința utilizării resurselor hidrologice „de la izvoare până în aval”;
55. solicită Comisiei să facă progrese în punerea în aplicare a Protocolului privind agricultura montană anexat Convenției Alpilor, în strânsă colaborare cu instituțiile Convenției Alpilor, să sprijine cât mai bine conectarea agriculturii din zonele montane cu alte domenii de politică și, în acest context, să ia măsurile necesare pentru a încheia ratificarea acelor protocoale ale Convenției Alpilor care nu fac încă parte din acquis și pentru ca Uniunea Europeană să adere ca parte la Convenția Carpaților;
56. subliniază importanța activităților de voluntariat (îndeosebi de salvamont, protecție civilă în caz de catastrofă naturală, acțiuni caritative) pentru prestarea de servicii, precum și pentru patrimoniul cultural și natural al zonelor montane;
57. salută activitatea organizațiilor și a institutelor de cercetare care acționează în favoarea zonelor montane și subliniază că trebuie să se recurgă la expertiza și motivația acestora în elaborarea strategiei UE pentru zonele montane și a măsurilor similare;
58. subliniază rolul promovării formării și specializării profesionale de bază și complementare, precum și – în sensul diversificării capacităților și posibilităților profesionale – al inițiativelor și proiectelor privind învățarea continuă;
59. consideră necesar să investească în centre locale de formare profesională avansată în

domeniul economiei agrare pentru zonele montane, astfel încât să fie instruiți profesioniști care să aibă capacitatea de a administra activități într-un mediu montan, de a proteja pământul și de a dezvolta agricultura.

60. solicită o atenție specială pentru conservarea peisajului, extinderea și modernizarea infrastructurilor în zonele montane greu accesibile, precum și eliminarea decalajului digital și asigurarea accesului la rezultatele programelor cadru de cercetare (de ex. pentru e-guvernare);
61. subliniază necesitatea existenței unor servicii locale eficiente pentru menținerea populației și competitivitate; solicită sprijinirea prin mijloace adecvate a corporațiilor locale din domeniul serviciilor de interes general;
62. subliniază necesitatea de a recurge la soluții durabile de mobilitate și la o abordare integrată a exigențelor transnaționale (tranzit, axe principale) și locale (de exemplu accesul la zone cu altitudini foarte variate și mobilitate urbană);
63. solicită protejarea zonelor montane de aglomerări de trafic, de poluare fonică și de distrugerea peisajelor, contribuind astfel la ridicarea standardelor de calitate a vieții și de turism durabil, prin măsuri care să vizeze interzicerea de mari rute de transport (de exemplu prin reevaluarea zonelor sensibile prevăzute în „Directiva privind tarifele pentru utilizarea infrastructurii”¹);
64. subliniază importanța „spațiilor de tranziție” între zonele de câmpie și cele de munte pentru punerea la dispoziție a unor infrastructuri și servicii private sau publice de calitate (de exemplu universități, aeroporturi, spitale); solicită sprijin pentru ameliorarea accesibilității acestor infrastructuri, în special prin mijloacele de transport public;
65. subliniază că, grație unei utilizări inteligente a diverselor resurse energetice, zonele montane constituie un exemplu de combinație energetică diversificată, soluții de construcție eficiente din punct de vedere energetic și biocombustibili de generația a doua, și că trebuie sprijinite inițiativele de cercetare în această direcție; subliniază totuși că dezvoltarea biocarburanților de generația a doua nu trebuie să conducă la o concurență între zonele dedicate acestei producții (terenuri necultivate, crânguri etc.) și zonele de pășunat;
66. recomandă statelor membre să-și îmbunătățească structura și procedurile pentru acordarea de asistență financiară destinată sprijinirii dezvoltării zonelor montane și, în același timp, să simplifice procedurile administrative și accesul la resursele destinate să sprijine protejarea și utilizarea durabilă a valorilor din teritoriu: patrimoniul cultural și resursele naturale și umane;
67. consideră că în zonele montane este nevoie de o agricultură durabilă, modernă și multifuncțională pentru menținerea diverselor activități, precum exploatarea biomasei și agroturismul, care contribuie la creșterea veniturilor populației locale și solicită Comisiei

¹ Directiva 2006/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2006 de modificare a Directivei 1999/62/CE de aplicare la vehiculele grele de marfă a taxelor pentru utilizarea anumitor infrastructuri (JO L 157, 9.6.2006, p. 8).

și Consiliului să țină seama, în special în cadrul PAC și al politicii regionale, de nevoile zonelor montane: atragerea de noi fermieri, compensarea costurilor suplimentare legate de problema inaccesibilității, de exemplu cu privire la colectarea laptelui, întreținerea serviciilor în zonele rurale, dezvoltarea infrastructurii de transport etc.;

68. subliniază vulnerabilitatea zonelor montane și a ghețarilor la schimbările climatice, care se bazează pe caracteristicile topografice și pe handicapurile structurale, dar și potențialul lor de „laborator de testare” pentru tehnologiile inovative, care imită natura, în materie de protecție climatică (v. și COM(2007)0345); invită Comisia să elaboreze o politică diferențiată în domeniul climei pentru zonele montane și să recurgă la cunoștințele deja existente (de exemplu cele puse la dispoziție de Convenția Alpilor și Convenția Carpaților); solicită elaborarea de măsuri de stimulare a cercetării și aplicarea de măsuri tranzitorii în acest domeniu;
69. solicită conectarea funcțională a coordonării pentru zonele montane și zonele defavorizate cu PAC și cel de-al doilea pilon – dezvoltarea rurală;
70. atrage atenția în mod deosebit asupra faptului că o agricultură durabilă și dezvoltarea zonelor montane sunt importante nu doar pentru populația acestor zone, ci și pentru cea din regiunile învecinate (de exemplu regiunile de câmpie), și că strategia UE pentru zonele montane ar trebui să influențeze și durabilitatea în regiunile învecinate, în privința aprovizionării cu apă, stabilității mediului, biodiversității, distribuției echilibrate a populației și diversității culturale; solicită Comisiei să examineze, în cadrul elaborării strategiei UE pentru zonele montane, modalitățile de includere avantajoasă în aceasta a inițiativelor deja existente pentru integrarea zonelor montane și a regiunilor învecinate;
71. solicită Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală să urmărească progresul rezoluției în cadrul Consiliului și al Comisiei;
72. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

EXPUNERE DE MOTIVE

Mountain areas as a unique habitat

Some 19% of the population of Europe lives and works in Europe's mountain areas.

Mountain areas provide a unique habitat for people and other living organisms, in which all aspects of human existence are closely linked to the balance and rhythm of Nature. Mountains can be seen as a multifunctional habitat.

As such, mountain areas are characterised by a host of natural characteristics: steep slopes, weather conditions, erosion, height differences, high altitude, rock formations, etc.

This has consequences.

Firstly, these characteristics clearly distinguish mountain areas from other types of landscape in the EU (e.g. maritime or coastal areas), some of which receive special attention from the EU in the form of well-developed political and economic strategies.

Secondly, these characteristics have the effect of 'disadvantaging' mountain areas in many ways. Difficult production conditions in the agricultural sector, high transport costs due to the steepness of the location and height differences, structural deficits in the transport and communications networks and high mobility costs in terms of time and money for transporting goods and people are just some of these 'disadvantages' that have an impact on all sectors of the economy (trade, tourism, crafts, farming, etc.) and shape the daily lives of the people there.

As well as being multifunctional, unique and disadvantaged, mountain areas also display features that may give them a competitive edge or qualify them in many areas as a model for other regions. These features include their wealth of traditional knowledge and manufacturing procedures (e.g. high-quality products), the sustainable management and use of forests and meadows as a factor appealing to tourists and Nature lovers, their recourse to Nature-friendly cost-effective technologies (e.g. the development of rail-based solutions, new climate change technologies), their 'spirit of cooperation' on social matters (voluntary sector, mountain protection) and in other areas (cluster building, cooperatives). As with the disadvantages, however, these advantages are based on the fact that mountain areas are an extremely sensitive natural habitat. This means that in order both to compensate for their disadvantages and to draw on and exploit their potential strengths, there is a need for a sustainable, long-term approach to the management and use of resources that is conducted in harmony with Nature.

The need for a global strategy for Europe's mountain areas

At present, there are as many different legal frameworks for Europe's mountain areas as there are Member States in the European Union itself. In the best of cases, the mishmash

of sectoral policies applied might not necessarily hamper the aforementioned need for sustainability and a long-term approach, but it is also not best placed to serve it.

This relates to both regulations and assistance, from which not all mountain areas have benefited to date or which have not necessarily been targeted yet at Community-wide requirements and synergetic convergence.

In this age of intensifying global competition and demographic and ecological challenges, however, no country can afford to take a casual or leisurely approach to the use of resources.

What is required is a sensible framework that combines regulations and assistance in the best possible way to assist Europe's mountain regions in their efforts to achieve sustainable and forward-looking competitiveness.

In doing so, care must be taken not to use funds in the place of operational structures, as this could result in an undesirable and expensive "crowding out" effect. The objective is rather to comply with the subsidiarity principle in mobilising and coordinating EU added value for mountain areas.

Considering the above, the rapporteur believes that the European Union can best serve its mountain areas by developing an overall strategy for the sustainable development and use of resources in mountain areas that should incorporate existing tried and tested formulae for success in a constructive way.

No need to break with tradition

Structural deficits and difficulties linked to natural causes are a constant feature of life in mountain areas that has repercussions on the production conditions facing individual farmers and entrepreneurs in these regions. This in turn has an influence not just on the standard of living for these occupations, but also has a direct impact on job prospects for young people and the demographic trend, as well as on nature conservation and the other sectors of the economy in the region.

Decent production conditions and earnings are therefore the very foundation for a whole chain of economic and social factors that are invariably linked in these regions. This also applies to factors that are supplementary to the actual production conditions and influence people's lives, e.g. the level of services or the transport network.

The rapporteur therefore emphasises that established rules and aid that have helped maintain and develop production and living conditions should also have a future.

Agriculture will remain the lifeblood of mountain regions

People living in mountain areas have forever worked on the slopes and meadows in these regions in harmony with Nature and under the toughest of conditions. Steep slopes, height differences, inaccessibility, growth and weather condition make cultivation and processing difficult and have in the past consigned the inhabitants of these areas to a modest and hard earned existence.

The work carried out by farmers to cultivate the land not only provided the minimum yield required for their day-to-day existence, but has played a part - and continues to do so - in preserving a wide variety of landscapes, such as meadows and forests. Agriculture does not therefore just play an economic role but is the basis for a host of other sectors that profit from the natural riches and landscapes of mountain areas.

Traditional products and methods of production also play a key role today in trade, the hospitality sector, exports and the craft industry and contribute to the preservation of knowledge and cultural identity.

Given that agriculture is of vital importance, directly or indirectly, for a number of sectors, it should be promoted not just for 'nostalgic' reasons, but as a key factor in employment, growth and sustainable development in these regions.

The rapporteur does therefore stress that these considerations are especially important for the forthcoming reforms of the CAP and its accompanying measures, particularly as regards discussions on milk quotas and support for young farmers: agriculture in mountain areas must receive further support in the form of financial compensation and assistance for quality products and appropriate legislation.

Mountain areas: other important aspects

The harsh natural environment of mountain areas not only has an impact on agriculture, but also shapes day-to-day life in these regions in many different ways through the influence it exerts on other important factors for rural development in mountain areas. These include:

Sustainable use of natural resources, which takes many other forms in addition to agricultural use (e.g. forestry, hunting and fishing).

Transport networks play a key role in the transport of goods and persons from and to the valley floor, and link these areas with more distant regions and urban centres. In this area, it is therefore important to make use of cheaper, environment-friendly solutions (such as initiatives to take traffic off the roads) that pose no threat to Nature and the sustainable-use approach in these regions.

Internet and communication networks are of increasing importance for these decentralised regions, especially for companies that conduct more of their business activities online in the digital age.

Municipal and local services covered by the term 'services of general interest' will assume ever greater importance in view of the changes in the age structure of the population of mountain regions, in order to ensure a decent livelihood for younger and older generations. To achieve this, the municipalities need to be given financial assistance using solutions that can be applied locally.

A sustainable social fabric in the form of an extensive voluntary sector that provides services and social inclusion for the common good in parallel with the public sector.

Alongside agriculture, these are the key components of sustainable development in mountain areas. The rapporteur considers that, given the aforementioned Nature-dependent factors, these and other core areas will also require appropriate financial and regulatory assistance in the future. This support must, however, be allied to concepts that are capable of developing and exploiting the competitive advantages offered by these fields (especially as regards high quality products and sustainable tourism).

Thus the need for the overall strategy requested above, which should also incorporate all the latest forward-looking developments.

New factors must be included

Global trends are also felt in mountain areas, making it all the more important that they be taken into account at an early stage in order to overcome any disadvantages and derive lasting benefit from potential advantages. Foremost amongst these trends is the need for an innovation-friendly environment to exploit existing knowledge and develop new solutions, the associated need for basic and further training opportunities, and adaptation to climate change, which has a particular impact on the sensitivity and biodiversity of mountain areas. This element also needs to be included in the aforementioned strategy.

In short...

...the rapporteur considers that, given the multitude of natural and global challenges to be faced, the sectoral efforts that have so far been made to advance Europe's mountain areas need to be united under a framework strategy for the sustainable long-term development of these regions. This strategy should be based on a wide range of instruments (financial assistance, legislation, online platforms, etc.), that are best able to eliminate the obstacles whilst activating incentives and mobilising the potential competitive advantages of these regions. The Commission is therefore asked to present such a strategy within six months, on the basis of which - in accordance with the subsidiarity principle - the Member States would draw up and implement national actions plans in tandem with the local and regional authorities. Above all, it is important to emphasise that provision of the necessary financial support at European level, particularly in the field of agriculture, is - and will remain - a prerequisite for the success of this endeavour.

26.6.2008

AVIZ AL COMISIEI PENTRU DEZVOLTARE REGIONALĂ

destinat Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală

privind situația și perspectivele agriculturii în zonele montane
(2008/2066(INI))

Raportoare pentru aviz: Bernadette Bourzai

SUGESTII

Comisia pentru dezvoltare regională recomandă Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

1. subliniază faptul că articolul 158 privind politica de coeziune din Tratatul de instituire a Comunității europene, modificat prin Tratatul de la Lisabona, identifică zonele montane ca suferind de dezavantaje naturale și permanente, recunoscând însă diversitatea acestora și solicită să li se acorde o atenție deosebită; cu toate acestea, își exprimă regretul că Comisia nu a putut, până în prezent, să elaboreze o strategie cuprinzătoare de sprijinire efectivă a zonelor montane și a altor zone care suferă de dezavantaje naturale permanente, în pofida numeroaselor cereri în acest sens din partea Parlamentului European;
2. subliniază necesitatea unei bune coordonări bazate pe diferitele politici comunitare vizând asigurarea unei dezvoltări armonioase, în special pentru regiuni precum zonele montane, care suferă de dezavantaje naturale permanente; își exprimă îngrijorarea, în acest context, în legătură cu utilitatea separării politicii de coeziune a Comunității de politica de dezvoltare rurală în perioada actuală de programare 2007-2013 (rezultând din integrarea Fondului European Agricol pentru Dezvoltarea Regională în PAC); consideră că această nouă abordare trebuie să fie monitorizată îndeaproape pentru a se evalua impactul ei asupra dezvoltării regionale;
3. subliniază faptul că zonele montane suferă de dezavantaje care nu înlesnesc adaptarea agriculturii la condiții competitive și presupun costuri suplimentare, astfel încât nu se pot realiza produse foarte competitive și la prețuri mici;

4. propune Comisiei, în cooperare cu statele membre, în contextul Cărții verzi pentru coeziune teritorială în UE, care urmează să fie adoptată în toamna anului 2008 și în conformitate cu obiectivele agendei teritoriale, precum și cu Programul de Dezvoltare a Spațiului Comunitar să abordeze problemele din diferitele zone montane dintr-o perspectivă teritorială și să prevadă astfel de măsuri în viitorul pachet legislativ privitor la fondurile structurale;
5. își exprimă dorința dezvoltării de către Comisie a unei veritabile strategii integrate europene în ceea ce privește zonele montane și consideră publicarea unei cărți verzi privind zonele montane, drept un important pas în această direcție; solicită Comisiei să lanseze o consultare publică amplă care să implice autoritățile locale și regionale, actorii socio-economici și din domeniul mediului, precum și asociațiile europene și naționale care reprezintă autoritățile regionale în zonele montane, pentru a identifica mai bine situația din aceste zone;
6. solicită Comisiei, în contextul programului de lucru al Observatorului în rețea al amenajării teritoriului european, să acorde o atenție specială situației din zonele care se confruntă cu dezavantaje naturale permanente, cum ar fi zonele montane; consideră că este esențial ca situația privind zonele muntoase să fie cunoscută în detaliu în mod corect pentru a avea capacitatea de a elabora măsuri diferențiate care să abordeze mai bine problemele acestor zone;
7. solicită o mai bună coordonare între dezvoltarea rurală, sprijinul structural și dezvoltarea de programe comune;
8. reamintește că regiunile montane permit producerea unor produse agricole de calitate și a unei mai mari diversități de produse agricole pe piața europeană, conservarea unor specii animale și vegetale, păstrarea tradițiilor, desfășurarea de activități industriale și turistice, lupta împotriva schimbărilor climatice prin protejarea biodiversității și captarea CO₂ datorită pășunilor permanente și pădurilor și că exploatarea forestieră durabilă va face posibilă producerea de energie folosind deșeurile lemnoase;
9. subliniază importanța problemei gestionării apei în zonele montane și invită Comisia să încurajeze autoritățile locale și regionale să creeze un sentiment de solidaritate între regiunile din aval și cele din amonte inclusiv printr-o finanțare adecvată, sprijinind astfel folosirea durabilă a resurselor de apă din aceste zone;
10. subliniază că aceste regiuni sunt deosebit de vulnerabile la consecințele schimbărilor climatice și solicită Comisiei, statelor membre și autorităților locale și regionale competente să promoveze aplicarea imediată de măsuri de protecție împotriva catastrofelor naturale, în special împotriva incendiilor de pădure, în aceste regiuni;
11. evidențiază că zonele montane reclamă noi mijloace de protecție a teritoriului lor împotriva inundațiilor (cu accent pe prevenirea inundațiilor), fermierii și pădurarii putând sprijini măsurile preventive împotriva inundațiilor din plățile directe în funcție de suprafață pe care le primesc în cadrul PAC;
12. subliniază că trebuie să se ofere o protecție vastă și solidă împotriva eroziunii solului și clădirilor și pentru conservarea apelor freatice, ca parte constitutivă a practicii agricole și

forestiere, în vederea reducerii riscurilor de inundații și de eroziune a solului și pentru prevenirea secetei și incendiilor de pădure și, de asemenea, în scopul creșterii rezervelor de ape freactice și de suprafață în mediul rural;

13. subliniază semnificația introducerii unei abordări integrate de luare a deciziilor și a unor proceduri administrative, cum ar fi planificarea regională, obținerea unor aprobări pentru proiectele de construcții și renovarea locuințelor cu ajutorul unor practici ecologice, de succesiune și de planificare urbană, având în vedere asigurarea unei dezvoltări durabile în zonele muntoase; recomandă ca potențialul zonelor muntoase să fie exploatat pentru promovarea unei dezvoltări ample a turismului și a utilizării inovației în dezvoltarea rurală și încurajează, în acest scop, inițiativele locale și descentralizate și cooperarea între regiunile montane;
14. recomandă statelor membre să-și îmbunătățească structura și procedurile pentru acordarea de asistență financiară destinată sprijinirii dezvoltării zonelor montane și, în același timp, să simplifice procedurile administrative și accesul la resursele destinate să sprijine protejarea și utilizarea durabilă a valorilor din teritoriu: patrimoniul cultural și resursele naturale și umane;
15. consideră că în zonele montane este nevoie de o agricultură durabilă, modernă și multifuncțională pentru menținerea diverselor activități, precum exploatarea biomasei și agroturismul, care contribuie la creșterea veniturilor populației locale și solicită Comisiei și Consiliului să țină seama, în special în cadrul PAC și al politicii regionale, de nevoile zonelor montane: atragerea de noi fermieri, compensarea costurilor suplimentare legate de problema inaccesibilității, de exemplu cu privire la colectarea laptelui, întreținerea serviciilor în zonele rurale, dezvoltarea infrastructurii de transport etc.;
16. subliniază că excepțiile și măsurile speciale de sprijin trebuie să fie limitate la zonele deosebit de dezavantajate și să nu fie permis să se ajungă la distorsionări ale concurenței pe piețele agricole;
17. își exprimă convingerea că ar trebui să se acorde prioritate menținerii unei densități suficiente de locuitori în zonele montane și că este nevoie de măsuri pentru a lupta împotriva deșertificării și pentru a atrage alți locuitori;
18. insistă asupra importanței de a garanta un nivel ridicat al serviciilor de interes economic general, de a îmbunătăți accesibilitatea și interconectarea zonelor montane și de a furniza infrastructura necesară, în special în ceea ce privește transportul de pasageri și de mărfuri, educația, economia bazată pe cunoaștere și rețelele de comunicare (inclusiv accesul la banda largă) pentru a facilita legăturile cu piețele și zonele urbane din zonele muntoase; solicită autorităților competente să promoveze parteneriatele între sectorul public și cel privat, pentru a atinge aceste scopuri;
19. consideră necesar să investească în centre locale de formare profesională avansată în domeniul economiei agrare pentru zonele montane, astfel încât să fie instruiți profesioniști care să aibă capacitatea de a administra activități într-un mediu montan, de a proteja pământul și de a dezvolta agricultura.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	25.6.2008
Rezultatul votului final	+: 44 -: 0 0: 1
Membri titulari prezenți la votul final	Emmanouil Angelakas, Stavros Arnautakis, Jean Marie Beaupuy, Rolf Berend, Jana Bobošíková, Victor Boștinaru, Wolfgang Bulfon, Antonio De Blasio, Petru Filip, Gerardo Galeote, Iratxe García Pérez, Eugenijus Gentvilas, Ambroise Guellec, Jim Higgins, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Mieczysław Edmund Janowski, Rumiana Jeleva, Tunne Kelam, Evgeni Kirilov, Constanze Angela Krehl, Sérgio Marques, Miroslav Mikolášik, James Nicholson, Lambert van Nistelrooij, Maria Petre, Markus Pieper, Giovanni Robusti, Wojciech Roszkowski, Elisabeth Schroedter, Kyriacos Triantaphyllides, Oldřich Vlasák
Membri supleanți prezenți la votul final	Bernadette Bourzai, Jan Březina, Jill Evans, Emanuel Jardim Fernandes, Ramona Nicole Mănescu, Francisca Pleguezuelos Aguilar, Zita Pleštinská, Samuli Pohjamo, Christa Prets, Richard Seeber, László Surján, Iuliu Winkler
Membri supleanți [articolul 178 alineatul (2)] prezenți la votul final	Anneli Jäätteenmäki, Glenis Willmott

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	14.7.2008
Rezultatul votului final	+: 29 -: 0 0: 0
Membri titulari prezenți la votul final	Vincenzo Aita, Sergio Berlato, Bernadette Bourzai, Luis Manuel Capoulas Santos, Giovanna Corda, Albert Deß, Gintaras Didžiokas, Konstantinos Droutsas, Constantin Dumitriu, Michl Ebner, Carmen Fraga Estévez, Lutz Goepel, Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, Esther Herranz García, Lily Jacobs, Elisabeth Jeggle, Heinz Kindermann, Vincenzo Lavarra, Mairead McGuinness, Neil Parish, Vincent Peillon, María Isabel Salinas García, Petya Stavreva, Dimitar Stoyanov, Janusz Wojciechowski
Membri supleanți prezenți la votul final	Alejandro Cercas, Esther De Lange, Catherine Neris, Maria Petre, Markus Pieper, Karin Resetarits, Struan Stevenson, Kyösti Virrankoski